

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXLI. Devotio erga SS. vulnera Christi Jesu crucifixi suadetur omnibus Christianis, præsertim discolis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO CXLI.

Devotio erga SS. Vulnera Christi Crucifixi suadetur omnibus Christianis, præsertim discipulis.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?
Zach. 13. 6.

I.

Amasa dux belli à Joab in publica via dolosè occisus, & in latere ferro rimante percussus, spectaculum factus est universo exercitui Davidis, ut in via contemplando ejus cruentatum, ac vulneratum corpus consisterent: *Amasa autem con-* 2.Reg. 29. 12
spersus sanguine, jacebat in media via. Vidit hoc quidam vir, quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amovit Amasam de via in agrum, operuitque eum vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum.

Occisus est in publica via & Calvario jugo non Amasa, sed ipse Author vitæ Christus orbis Salvator, non uno sed pluribus vulneribus saucius, qui nunc *conspersus sanguine jacet in media via.* Amasam videre volebant omnes, & admirabantur tam indignam hujus belli Ducis necem. Et nos Christiani per sanguinem JESU redempti stamus adhuc immoti?

2. Centurio ille, & qui cum eo erant milites, ubi JESUM in cruce tot plagis videbant interfectum, & signa, quæ in ejus morte fiebant, sine mora superiori lumine illustrati, eum agnoverunt Filium Dei: *Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Marc. 15. 39. Verè hic homo Filius Dei erat. Et subdit Lucas: Et omnis turba eorum, qui Luc. 23. 48. simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur; Et nos adhuc stamus immoti? Accedamus, obsecro, propius ad JESUM Crucifixum, & interrogemus eum: Quid sunt plagæ Zach. 13. 6. istæ in medio manuum tuarum? Et audiemus ab eo divinum responsum: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.*

Xxx 2

3. Et

3. Et quis, obsecro, hic non obstupescat; quod mitissimus Dominus non conqueratur de barbaris illis carnificibus, qui summa crudelitate ipsum crucifixerunt? Cur non de iniquis iudicibus, qui innocentissimum hunc agnum injustissimè ad lanienam condemnarunt? Cur non de maximis peccatoribus, Atheis, Gentilibus, Paganis, blasphemis, luxuriosis, injustis, aliisque malis Christianis, qui illum rursus in semetipsis quodammodo crucifixerunt, & de novo quotidie crucifigunt? Et quemadmodum fuit agnus occisus ab origine mundi, sic erit usque ad consummationem sæculi, quia nondum est finis peccatorum, nec erit usque ad extremum iudicii diem? Cur, inquam, Christus de his non conquestus est, sed de amicis & familiaribus suis: *His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.*

Zach. 13. 6.
Cornel. hic,

3. Cornelius, quod Christus vulneratus hic singulariter conqueratur contra Judæam & Jerusalem, hæc enim erat domus colentium ac diligentium DEum, quia illi se Deum diligere profitebantur, quibus & Messias, Rex ac Redemptor promissus erat, unde illum mille beneficiis & nominibus debebant amare ac venerari; sed ingrati illi Dominum ac DEum suum crucifixerunt; hinc illæ querelæ: *His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.*

Secundò conqueritur hic Crucifixus IESUS contra quamlibet animam peccatricem: Ecce his quinque plagis plagatus sum à te, quam dilexi, ut me vicissim diligeres effeci: tua debita ego tui, tua vulnera in me suscepi: tuæ deliciae & veneres clavis me transfixerunt: tua superbia spinis caput meum transpuxit: tu agula me felle & aceto potavit: passus sum tam indigna, ut te à tormentis gehennæ liberarem: mortuus sum, ut te à morte æterna eriperem; & tu ingrata anima! quid pro his mihi retribuisti? Quid feci tibi, aut in quo contristavi te? imò quid potui facere, & non feci? Responde mihi: Cur tot me hætenus affecisti vulneribus? Et tu qui hæc legis, quomodo & qualiter?

Vita Imp.

4. De Julio Cesare primo Romanorum Imperatore recenset Vita, quod in Capitolio Romano ad columnam Pompei à Bruto & Cassio prius intimis amicis anno ætatis suæ 56. regiminis 5. ante Christum natum anno 40. viginti & tribus vulneribus fuit occisus, cuius symbolum erat: *Semel quam semper.* Et cum Brutus filius adoptivus cum pugione ad eum accederet, animam è mortali corpore extracturus, ad eum lugubri voce exclamavit: *Et tu fili mi Brute?* Quasi diceret: Ego, fili mi, educavi & enutrivit te, ego designavi te in successorem meum & imperatorem, ego omnia tibi bona exhibui: Et tu, fili mi, vulnus super vulnera addis, & nunc me patrem tuum aliàs dissectissimum

mun-tam cruentum in modum interficis? *Et tu fili mi Brute?* Quibus dictis in dolore animam expiravit.

Obrute, ingratitude portentum! Sed ad quid querelas contra Brutum moveo? Cur ipsum accuso? Ego, ego ipse sum ille Brutus, & tu unà mecum, optime Lector! Ego, ego amantissime Jesu! te in crucem egi, ego per peccata mea interemi te, ego omnium tuarum sum causa plagarum. Brutus ille Gentilis desperabundus discessit; non sic ego, non sic: scio quò fugiam, & quidem ad tua sacratissima Vulnera, quia tu solus verba vitæ æternæ habes. Desperare me non finit infinita bonitas tua, quæ longè major, & infinities major est, quàm iniquitas mea. Fugio ergo ad te, ô Jesu Crucifixe! fugio ad saluber-rima Vulnera tua, quæ mihi & aliis peccatoribus adhuc in SS. Eucha-ristia, imò & in cœlo sunt aperta. Ego quidem ea infixi peccatis meis, sed doleo, & hæc ipsæ plagæ sunt memoriale mei, quas exhibes Patri tuo cœlesti, dum enim ego peccavi, tu impetrasti à Patre, ne me omninò à sua facie projiceret, & gratiam adhuc largiretur im-po-sterum magis resistendi peccato; proinde fixum atque statutum est, neque veniale quidem contra te imposterum deliberatè admittere. Adjuva me, Domine Deus meus.

5. Olim Hebræis prudentissimum suggestit consilium Isaias Pro- pheta: *Audite me, qui sequimini quod justum est, & quaritis Dominum: Atten- dite ad petram, unde excisi estis.* Adverte: ad litteram quidem Propheta Abrahamum petram appellavit, quo patre gloriabantur Hebræi; unde monuit Propheta, ut operibus ostenderent se esse filios Abrahamæ; Sen- sus tamen principaliter à Spiritu Sancto intentus est de Christo Domi- no, quod satis superque colligi potest ex versione 70. Interpretum, qui sic legunt: *Inspicite in solidam petram, quam excidistis; Hoc est prout exponit S. Hieronymus: Aspiciat in Christum, quem transfixistis clavis, in ma- nibus & pedibus, & latere cordis.* Ecce hæc ipsissima Vulnera erunt vobis salutari, quia sunt medicina cœlestis, civitas refugii à facie irati Numi- nis, hospitium animæ, peccatorum spongiæ, & mors peccati: *Nam ubi cura, firmaque securitas, ait S. Bernhardus, nisi in Vulneribus Salvatoris? tamò illis securior habitas, quantò ille potentior est ad salvandum. Fremat Mun- dus, premet corpus, diabolus insidietur, ne time, quia in foraminibus petra secura Cant.*

6. David ante mille annos, priusquam Verbum incarnaretur, adeò clarè & propriè pientissimi Redemptoris nostri descripsit passio- nem, ut non tam prophetia quàm historia esse videatur. Lege in hunc finem Psalmum 21. ac præsertim versum 17. ubi expressè invenies: *Foderunt manus meas & pedes meos; quod tò Foderunt non transitoriè acci- pien-* Psal. 21. 17.

piendum est, ratio est, quia terra dum foditur varios fructus progenerat, ut patet in agro fosso & vinea; unde lemma: *Fossa parit telum.*

Cassiodor.
hic.

Cassiodorus hoc Christo Crucifixo accommodat: Quod contigit, inquit, in corpore Domini Salvatoris: illud enim clavis affixum, lanceaque perforatum, fructum nobis intulit sine fine mansurum. Et ideo Vates Regius dixit: *Foderunt manus meas & pedes meos*, ut notare fructum, qui ex hac terra benedicta (corpore Christi Jesu crucifixi) sequeretur, scilicet felicitas & beatitudo æterna; unde ille non incongruè cecinit: *Fossa caro Christi calice regna dabit.*

Le Blanc hic.

Causam aliam assignant Patres, quare dicatur: *Foderunt manus meas & pedes meos*, & non loco *Foderunt*, terebrarunt, penetrarunt, transadegerunt clavo, aut quid simile? Et respondent: Ut thesaurus absconditus, quo à servitute diabolica redimendum erat universum genus humanum, ex fossa homo pateret, & in omnes homines effunderetur, videlicet Sanguis Christi Jesu, qui est infiniti valoris, quo thesauro, videlicet Sanguis Christi Jesu, qui est infiniti valoris, quo thesauro omnes redempti, & locupletati sumus; hinc S. Petrus: *Non corruptilibus auro, vel argento redempti estis, sed pretioso sanguine quasi agni.*

1. Petr. 1. 19.

Hebr. 10. 31.

7. Quis ergo, licet peccatorum miserimus, non libenter confugiat ad Sacratissima Vulnera Jesu Crucifixi? *Horrendum* quidem est, prout asserit Gentium Doctor Paulus, *incidere in manus Dei viventis*, sed non horrendum est incidere in manus Dei & Hominis Christi in cruce mortui, à quibus vulneratis manibus nihil mali, sed omnia bona nobis provenient. S. Augustinum interroga, cui in omni tentatione & adversitate familiare fuit nunc ad dolorosam Matrem, nunc ad crucifixum ejus Filium accedere, dicendo: *Hinc lactor ab ubere: hinc pascor à Vulnere.* Ita & S. Catharina Senensis, cum in diebus Bacchanalium omnes domestici lautius ventri indulgerent, ipsa sola in penitentiis conclave se abdidit, & ad Crucifixi Domini sui pedes humiliter prostrata, Christum videre promeruit tanquam speciosum præ filiis hominum, Matre Virgineâ, aliisque Sanctis stipatum, & Vate Regio suavissimè admodulante, adventantem, qui eam annulo in digitum immisso, in Sponsam adoptavit, & copiam fecit de SS. latere suo dulcissimum nectar bibendi. Proficiat S. Catharina!

Engelgrave
Dom, Quinquagesimæ.

Ah guttulam etiam pro me.

CON.